

Hade vi bott närmare händelsernas centrum hade vi kunnat spela mer runt om i Sverige och träffat mer folk som var likasinnade. Detta var ju på kassetbandens tid och före internet och mobiltelefon. Bra med Umeå på den tiden var att det fanns replokaler överallt, spelställen och väldigt starka studieförbund som trodde på ungdomen och hjälpte till ekonomiskt. Idag satsas det betydligt mindre på kulturen.

Ja, det ser ju tyvärr likadant ut över hela riket, när det gäller det sistnämnda. Samtidigt kan det också vara svårt att få in kidsen på de kulturaktiviteter som erbjuds (bland annat gratis prova på-instrument) när andra digitala intressen konkurrerar.

Ja, så är det ju. Men det är ganska häftigt att skapa något med händerna och tillsammans i grupp. Förhoppningsvis kommer det framöver bli en bättre balans mellan digitalt och analogt. Kan ju i alla fall hoppas. Eller så får Alexander Bard rätt, det är den digitala världen som är den riktiga.

Överlag tycker jag att de flesta människor hittar en ganska bra balans mellan det digitala och analoga, men exakt vad det får för påverkan på oss (och den värld som omger oss) återstår väl ännu att se. Det fanns ju som sagt två andra suveräna trallpunkband i Umeå vid samma tidpunkt, Blickpunkt och Utopia. Nu är visserligen Ume-dialekten kanske landets mjukaste och behagligaste, men det är ändå intressant att såväl du som Love i Utopia och Johan i Blickpunkt sjöng med ganska softa och ljusa stämmor på 90-talet. Slump eller medvetet?

Tack för Ume-måls-berömmet, det är en fager dialekt :-). Jag skulle säga att det är medvetet. Johan var väl färgad av Radioaktiva Råkers stil. Love är ju bara härlig och då blir det så. Att jag sjunger som jag sjunger är Mart Hällgrens förtjänst. Kan man sjunga så? Kommer aldrig att glömma första gången jag slog på LP-skivan "Le som en fotomodell" första gången. Ren magi. En sak som är en slump är att jag blev Slutstations sångare överhuvudtaget, jag var gitarrist och hade aldrig sjungit förut. Men jag var den som var minst dålig och på den vägen är det.

Samma sak för mig; "Le som en fotomodell" öppnade upp en helt ny värld. Hade inte fattat att man kunde skriva punklåtar med sån fantasi, variation och texter med maximal knorr. Ett mästerverk. 1998 kom trots allt er solodebut. MCD:n "Till krig", släppt på ett lokalt bolag. En skiva som tyvärr kom lite i skymundan när trallpunkvågen hade börjat ebba ut.

Skivbolaget Premonition Records ville vi skulle släppa en singel innan fullängdaren och de tyckte "Till krig" var superbra, så då fick det bli den, en till demokratiskt vald låt från "Vi är alla stjärnor" (Din korta näsa) och två tidigare osläppta låtar. Vädervisan, bonusspåret, är faktiskt en av de mest spelade på Spotify. Av oss då, tyvärr inte totalt...

Titelspåret och "Pang-Pang-Ragnar" är två av era absolut starkaste. Vad den sistnämnda låten handlar om är ju uppenbart, men vad är historien bakom karaktären – och inte minst namnet! – "Pang-Pang-Ragnar"?

Den handlar om en klassisk mobbare. Som man kan spåra redan från tidiga år, genom skolåldern, uppväxt och in i arbetslivet. Markus Uvell/Timbro ska tydligen stått förebild för Ragnar. Låten är lite av en profetia om framtiden. Herr Uvell gick på samma skola som oss och redan på den tiden publicerade han provocerade artiklar på högerkanten. En etablerad ambassadör för den tidens höger/anarkoliberaler.

Och valet av namnet Ragnar har ingen annan orsak än att det är ett funktionellt tvåstavigt personnamn?

En fräsig låttitel helt enkelt! Anno 1995.

Skulle nog drista mig till att hävda att det är tidlöst fräsig. Nu ska vi inte ägna oss åt guilty by marriage, men visst är han gift med Rebecca Weidmo Uvell? Kaka söker...

Ska jag vara helt ärlig så följer jag inte hans väl och ve så detaljerat, men enligt Google så verkar det stämma. Hade varit roligare om han varit gift med Nooshi Dadgostar. Diskussionerna hemmavid hade nog blivit ganska högljudda.

Eller ett liv enligt principen "vi diskuterar inte politik vid köksbordet"... Det gömda spåret på "Till krig"-skivan där en finne ondgör sig över det stränga vinterklimatet med ett synnerligen burdust språkbruk är ju en kul låt. Även här tarvas en bakgrundshistoria!

Tia och Love från Kardinal tyckte att det var kul att hänga i parkerna på somrarna och dricka folköl och spela improviserade visor om allt möjligt strunt. Vi insåg båda att dom fick större slagkraft om de framfördes på finlandssvenska. Själva låten i sig behandlar väl bara ett sätt att se på livet i norra Sverige. Smällkallt och jävligt på vintern, varmt och jävligt på somrarna trängandes med "vildmarksturister". Det finns även ett par osläppta pärlor från den tiden som heter "Trist javisst" och "Jag kan en sång som irriterar folk" som kanske får se dagens ljus framöver...

Det är alltså Tia som sjunger den?

Korrekt.

Även om det som sagt skedde några år senare än vad som hade varit logiskt, så kom till slut debutfullängdaren på Kamel Records 2001. Hur gick det till?

Gammal hederlig förhållningspolitik. Nä, men det var väl det ena med det andra bekymret om man ska sammanfatta det hela. Tia skulle skriva handskrivna texter, prestationsångest, slöa norrlänningar och ekonomiska bekymmer. Musiken låg väl klar redan 1998 så det skavde en del. Till slut hittade vi en lösning med Stephan och Kamel records som möjliggjorde skivsläppet.

Många debutfullängdare är ju en slags samlingsproduktion av bandets material sedan starten. I ert fall behöver jag ju knappast fråga om det var så... Var det ett enkelt urval av låtar eller föregicks det av många diskussioner? Är ni nöjda med urvalet så här tjugo år efteråt?

Ja, det måste jag väl säga. Vi hade gjort den hemliga promoinspelningen 1995 och på den fanns det för bra låtar för att inte komma med t ex "Som en doft av napalm", sedan fanns det några låtar som vi kände att vi var tvungna att spela in ordentligt (läs: Tala är silver, Härskaren över heden och Taggråd). Vi var tämligen överens vill jag minnas så här i efterhand.

Inför nästa platta gick ni över till Beat Butchers. De tillhör ju punkens allra vackraste och mest ideella själar, så motivet finns ingen anledning att ifrågasätta. Men kan det finnas en nackdel i att fyra skivor släppts på fyra olika skivbolag?

Det kan det absolut göra, men vi blev helt enkelt tvungna att byta då Kamel inte hade möjlighet att fortsätta utgivningen. Det har hela tiden varit öppen och schysst kommunikation mellan